

Πηγαίνομε εις την Λειτουργίαν με πόθο:

Η Θεία Λειτουργία, είναι ένας αρραβώνας με τον Χριστόν, ένας γάμος. Μας βάζει εις την Βασιλείαν Του. Ύστερα θα βγούμε πάλι, θα πάμε στο σπίτι μας με τα πάθη μας, με τις

αμαρτίες μας, με τις μιζέριες μας. Δεν έχει σημασίαν.

Θα πάμε πάλι στην Λειτουργία, θα αρπάξωμε πάλι τον Χριστόν, θα μας θεώση ξανά. Και έτσι, με συνεχή αγώνα, με συνεχή πορεία, μπροστά ο Ιερέυς, πίσω εμείς, θα φθάσωμε εις την Βασιλείαν των Ουρανών. Πηγαίνομε εις την Λειτουργίαν με τον πόθο αυτόν; Εξασφαλίσαμε την Βασιλείαν των Ουρανών.

Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης

Τά πολλά παλτά

Ο άνθρωπος μέ τις αδυναμίες και τά πάθη πού έχει, είναι σάν νά φοράει πολλά παλτά. Αγωνιζόμενος, όμως, αρχίζει νά βγάξει ένα - ένα τά παλτά. Βγάξει τό παλτό τής πορνείας, τού ψέματος, τής κατάκρισης κ.τ.λ.

Τό τελευταίο παλτό πού βγάξει, είναι τό παλτό τού έγωισμού. Τό παλτό αυτό βγαίνει μαζί μέ τό δέρμα τού ανθρώπου, είναι κάτι έπιπινο, γι' αυτό και πολλοί άνθρωποι δέν τό έχουν βγάλει ακόμα.."

Ιεροκήρυκας Δημήτριος Παναγόπουλος

Φυλάξου πολύ....

"Να μην κατηγορείς κανέναν απολύτως, να μην κοροϊδεύεις, να μην ορχίζεσαι, να μην περιφρονείς. Φυλάξου πολύ να μη λες «ο τάδε ζει ενάρετα ή ο δείνα άσωτα», διότι αυτό ακριβώς είναι το «μη κρίνετε». Όλους να τους βλέπεις με το ίδιο μάτι, με την ίδια διάθεση, με την ίδια σκέψη, με απλή καρδιά, να τους δέχεσαι σαν τον Χριστό."

Αγ. Νήφων

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
www.inagiounikolaoutouneou.gr

ΕΤΟΣ ΙΗ' • ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019 • ΑΡΙΘΜ. ΤΕΥΧΟΥΣ 148

Ξεκόλλασα !

Χριστέ μου, ίσως από ευγένεια, δεν μας το είπες έτσι ωμά. Έπρεπε όμως μια εντολή Σου να λείει αυτή μόνο τη λέξη στο άρρωστο μυαλό μου: Ξεκόλλα!

Αυτό το κόλλημα του νου, μεγάλη αρρώστια. Κόλλημα σε ιδέες, σε ανθρώπους, σε έρωτες υπαρκτούς μα κι ανυπόστατους, σε επιθυμίες λογικοφανείς αλλά και άρρωστες, σε λεφτά, σε κορμιά, στη δόξα, στο τζόγο, σε ουσίες, φοβίες, σε ποικίλες ακόρεστες μανιές.

Πέσιμο με τα μούτρα. Η σκέψη έγινε πηχτό σύννεφο και με τύλιξε, και σα να κινούμαι μέσα σε λασπώδες έδαφος δεν μπορώ να κουνήσω τα πόδια μου. Καθήλωση. Ο νους τα κάνει όλα αυτά. Με τρελαίνει, με καρφώνει κάπου και δεν μπορώ να κάνω βήμα. Ακίνητη η σκέψη, κι αν αυτό πολυκαιρίσει, γίνεται ακίνητο και το κορμί. Παράλυση παντού μέσα μου, μπορεί και έξω μου. (Αυτό που

κάθεσαι και κοιτάς το ταβάνι για μέρες. Σου θυμίζει κάτι μήπως;) Χριστέ μου, δεν ξέρω αν ήταν λόγω σεβασμού και δεν ήθελες να μου το πεις ωμά κι απότομα.

Μα θα 'θελα πολύ ν' ακούσω από το Στόμα Σου αυτή τη λέξη: Ξεκόλλα! Και να το κάνεις κιάλας, αν μπορείς, Κύριε: Ξεκόλλα με. Κι όλους τους φίλους και γνωστούς μου εδώ μέσα που βασανίζονται απ' τα ίδια.

π. Ανδρέας Κονάνος

Μασκαράδες

Άρχισε το Τριώδιο και τα αγιογραφικά αναγνώσματα δε μπορεί να μην ήταν προπαρασκευαστικά για την στάση που θα πρέπει να κρατήσουμε τις επόμενες εβδομάδες και στην ζωή μας όλη. Το ευαγγελικό ανάγνωσμα μας υπενθυμίζει την σωστή και αποτελεσματική προσευχή, που είναι αναμφισβήτητη η γεμάτη ταπείνωση, συντριβή και μετάνοια. Ταυτόχρονα η αποστολική περικοπή διδάσκει την ανάγκη να μείνουμε σταθεροί στις επιλογές μας, αφού η πίστη μας βασίζεται όχι σε απλά δαφνοστολισμένα ανθρώπινα κατορθώματα, αλλά και σε αιματοβαμμένα συναξάρια αγίων.

Παρ' όλα αυτά η ζωή μας σαν χριστιανοί κάθε άλλο δείχνει την επίγνωση της παρακαταθήκης, της ευθύνης και της υποχρέωσης που έχουμε λάβει με το Βάπτισμά μας. Η επιπολαιότητα έχει εισβάλει στην ζωή μας και η υποκρισία έχει κυριεύσει τις πράξεις μας. Τα καρναβάλια υπάρχουν στους δρόμους της κοινωνίας μας και δυστυχώς ταυτίζεται μ' αυτά η διασκέδασή μας, ο χρόνος μας, η συνήθειά μας. Ο κόσμος λείει να μασκαρευτούμε και η Εκκλησία φωνάζει να σοβαρευτούμε. Μας χρειάζεται ως αφύπνιση στις ημέρες που θα έρθουν και θα προσκληθούμε να συμμετάσχουμε. Να μείνουμε πιστοί, σταθεροί και εδραίοι σ' αυτό που μάθαμε ως χριστιανοί, αν πράγματι θέλουμε έτσι να λογιζόμαστε και πρέπει αναλόγως να συμπεριφερόμαστε.

Το Τριώδιο ανοίγει εντός και εκτός της Εκκλησίας. Πρώτη είναι η Κυριακή (της παραβολής) του Τελώνου και του Φαρισαίου. Κοινό σημείο τόπου και σκοπού είναι η προσευχή στο Ναό, διαφορετικός είναι ο λόγος : ο μεν για μετάνοια, ο δε για κομπασμό. Ο πρώτος κερδίζει με την βαθιά του αυτοσυνειδησία, ο δεύτερος χάνει με τον θρησκευτικό του ναρκισσισμό. Τα κοσμικά καρναβάλια απαιτούν να ντυθούμε και η Εκκλησία παρακαλεί να γδυθούμε. Όποιος συμμετέχει στις γιορτές στις λεωφόρους, τους δρόμους και στις πλατείες βγάζει τα ρούχα της πραγματικής καθημερινότητας και φορά αυτό που του επιβάλει το βαθύτερο θέλω του ή το ανεκπλήρωτο απωθημένο του. Η Εκκλησία με την υμνολογική γραφίδα της μάς προτρέπει να βγάλουμε τις μάσκες, αυτές που φέρουν οι χριστιανοί με πολύ ευκολία και περισσό κομπασμό. Μάς λείει να μην ανάβουμε κεριά και ταυτόχρονα να καίμε προσωπικότητες. Να κάνουμε μετάνοιες για να μας βλέπουν οι Άγιοι για να ζητάμε χατίρια και οι άνθρωποι ώστε να μας θαυμάζουν. Είναι φοβερή η ανακολουθία μας να πηγαίνουμε στην λειτουργική σύναξη και στην ουσία να μη συμμετάσχουμε. Να νηστεύουμε τροφές όχι από λόγια, να χαρακτηρίζουμε τα φαγητά αλλά και τους ανθρώπους. Να κάνουμε ότι μας απαιτεί η κοινωνία, αλλά όχι ότι μάς διδάσκει η Εκκλησία.

Καταντήσαμε εκούσια μασκαράδες με πολλά ενδύματα και εμφανίσεις, με αρκετές υποκρισίες και ψευτιές. Ας γδυθούμε επιτέλους από τα ρούχα που μας έραψαν και μας χάρισαν η κοινωνική εγωπάθειά μας και ο θρησκευτικός καθωσπρεπισμός μας. Όσο δε θα «γδυνόμαστε», τόσο θα έχουμε καρναβάλι, ακόμα και μέσα στην Εκκλησία. Λοιπόν, καλό Τριώδιο!!!

Του Αρχιμ. Χρυσόστομου Χρυσόπουλου

ΑΓΡΥΠΝΙΑ
Παρασκευή 8 Μαρτίου 2019
8.00 π.μ. - 12.30 ν.
**ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ
ΜΑΡΤΥΡΩΝ**
ΣΤΟΝ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ